

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๓๙/๒๕๖๔

วันที่ ๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นายสัญญา ประภาวงศ์ ผู้อุทธรณ์
นายกเทศมนตรีนครพิบูลโลก เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของผู้ครอบครองอาคารเลขที่ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิบูลโลก จังหวัดพิบูลโลก ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งนายกเทศมนตรีนครพิบูลโลก เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือที่ พล ๕๒๐๑๐/๒๐๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๓ใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สั่งให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญจากการจัดสภาพภายในอาคารไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะของการใช้เป็นที่อยู่อาศัย มีการจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นักท่องเที่ยวมาอาศัยอยู่ในอาคาร ทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยใกล้เคียงในเรื่องการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค กลิ่นเหม็น เสียงดัง หรือเหตุรำคาญอื่นใด อันเป็นการกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานเป็นสำเนาใบตอบรับของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ โดยกรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการมีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๑๗๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๑๗๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ พล ๕๒๐๑๐/๑๓๑๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก่ผู้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๑๗๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๒ พิบูลโลก กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๒.๐๖/๕๕๗ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและมอบหมายให้นางปวีณา แก้วเขียว ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ ชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๘-๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์...

ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของผู้ครอบครองอาคารพาณิชย์ที่มีนกแอ่นกินรังจำนวนมากอาศัยอยู่ถูกร้องเรียนว่าก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง เทศบาลนครพิษณุโลกจึงได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ พบว่า อาคารดังกล่าวมีการจัดสภาพภายในอาคารไม่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ของการใช้เป็นที่อยู่อาศัย มีการจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นกแอ่นกินรังมาอาศัยอยู่ในอาคารทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยใกล้เคียงในเรื่องของการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค กลิ่นเหม็น เสียงดัง หรือเหตุรำคาญอื่นใดอันเป็นการกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจริงตามที่มีการร้องเรียนจริง เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจสอบและให้คำแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์ตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ดังนี้ ๑) ดำเนินการจัดการสุขาภิบาลในอาคาร โดยทำความสะอาดอาคารทั้งหมดไม่ให้มีมูลนก กลิ่นเหม็น ชากนก ขนนกหรือแมลงต่างๆ ซึ่งอาจทำให้ก่อโรค ๒) ยุติการจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นกนางแอ่นมาอยู่อาศัยในอาคาร และปรับปรุงอาคารให้ถูกสัญลักษณ์ของการใช้เป็นที่อยู่อาศัย ๓) ปิดเสียงล่อนกและเครื่องทำความชื้น โดยให้ดำเนินการภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่งยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขอให้เพิกถอนคำสั่งและทุเลาการบังคับตามคำสั่ง โดยโต้แย้งว่า ๑) ผู้อุทธรณ์ได้ซื้อที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจากการประมูลขายทอดตลาดของกรมบังคับคดี หลังจากได้กรรมสิทธิ์ผู้อุทธรณ์ไม่เคยก่อสร้างแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมใด ๆ ทั้งภายนอกและภายในอาคาร และผู้อุทธรณ์ไม่มีการจัดสภาพใด ๆ ภายในอาคารเพื่อเจตนาให้นกแอ่นกินรังมาอาศัย ทั้งนี้ สภาพอาคารที่ปรากฏมีสภาพคงเดิมเช่นเดียวกับสภาพก่อนที่ผู้อุทธรณ์จะได้กรรมสิทธิ์ เนื่องจากเจ้าของกรรมสิทธิ์เดิมใช้เป็นสถานที่ประกอบกิจการร้านค้าโอเคและได้ก่อสร้างผนังภายในอาคารเพื่อแบ่งกันเป็นห้องย่อยสำหรับให้บริการลูกค้าวีไอพี โดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลกเข้าใจผิดว่าผู้อุทธรณ์มีเจตนาจำลองสถานที่หรือบรรยากาศเพื่อให้นกแอ่นกินรังมาอาศัยอยู่ในอาคาร ผู้อุทธรณ์ไม่เคยเปิดเสียงล่อนกใดๆ และไม่เคยติดตั้งเครื่องทำความชื้นภายในอาคารทั้งสิ้น การออกคำสั่งเพื่อบังคับให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการนั้น อาจเกิดจากความเข้าใจผิดและสับสนในข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลก เนื่องจากในจังหวัดพิษณุโลกปรากฏมีผู้ครอบครองอาคารอื่น ๆ ที่มีเจตนาต่อเติม ปรับปรุง และใช้ประโยชน์อาคารในลักษณะให้นกแอ่นกินรังมาพักอาศัยอีกด้วย ๒) อาคารของผู้อุทธรณ์ตั้งหันหน้าไปทางทิศใต้เชื่อมต่อกับถนนบรมไตรโลกนารถ ด้านทิศตะวันตกติดกับอาคารเลขที่ ๕๖ ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ด้านทิศตะวันออกเยื้องไปทางด้านทิศเหนือ ติดกับอาคารเลขที่ ๗/๑๓ ถนนประสงค์ประสาธน์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัด และด้านทิศเหนือ (ด้านหลังอาคาร) เป็นที่ดินพร้อมบ้านของผู้มีกรรมสิทธิ์แต่ปิดร้างไม่มีผู้พักอาศัย ตั้งแต่ผู้อุทธรณ์ได้กรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างเรื่อยมาถึงปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์และเพื่อนบ้านอาศัยอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้ออาทร มีความสัมพันธ์ต่อกันด้วยดีมาโดยตลอดและไม่เคยปรากฏว่าเพื่อนบ้านข้างเคียงทั้งสองด้านซึ่งอยู่ชิดติดกันเกิดความเดือดร้อนรำคาญจากเหตุกลิ่นเหม็น เสียงดัง หรือเหตุรำคาญใด ๆ อันเป็นเหตุที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลกกล่าวอ้างขึ้นโดยมิได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากเพื่อนบ้าน ทั้งนี้ หากจะมีเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าวขึ้นจริงเพื่อนบ้านจะต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อน ๓) ในการเข้าตรวจอาคารเจ้าพนักงานสาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลกได้เข้าตรวจอาคารเพียงครั้งเดียว คือวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔ โดยเป็นการเข้าตรวจร่วมกับคณะทำงานซึ่งเป็นข้าราชการจากหลายหน่วยงานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิษณุโลกแต่งตั้ง โดยนอกจากการเข้าตรวจอาคารครั้งดังกล่าวแล้ว ไม่เคยเข้าตรวจอาคารของผู้อุทธรณ์อีกเลย หลังจากนั้นเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้นำหนังสือแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานฉบับลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ มาส่งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการ

ตามข้อแนะนำ...

ตามข้อแนะนำภายใน ๗ วัน โดยผู้พุทธธรรมได้ลงชื่อในหนังสือดังกล่าวและในหนังสือแจ้งว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเข้าทำการตรวจสอบ/ติดตามการดำเนินงาน (ซ้ำ) ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ เมื่อผู้พุทธธรรมได้รับหนังสือดังกล่าวแล้วได้ปฏิบัติตามคำแนะนำภายในกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แจ้งไว้แล้ว แต่เมื่อถึงวันนัดไม่ปรากฏว่ามีเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจอาคารตามที่แจ้งไว้ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานสาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลกได้นำหนังสือแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงาน (เดือนครั้งที่ ๒) มาส่งให้ผู้พุทธธรรมโดยภรรยาของผู้พุทธธรรมได้ลงชื่อรับไว้ โดยแจ้งประเด็นปัญหาที่ตรวจพบว่า ผู้พุทธธรรมยังมิได้ปรับปรุงแก้ไขใด ๆ ทั้งที่หลังจากการเข้าตรวจอาคารเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าพนักงานสาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลก ไม่เคยมาเข้าตรวจอาคารอีกเลย จึงไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าผู้พุทธธรรมได้ปฏิบัติตามคำแนะนำครบถ้วนแล้วตั้งแต่เมื่อได้รับหนังสือแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานฉบับลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ นอกจากนั้นในหนังสือแบบตรวจแนะนำเดือนครั้งที่ ๒ แจ้งว่า เจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเข้าทำการตรวจสอบ/ติดตามการดำเนินงาน (ซ้ำ) ในวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ เมื่อถึงกำหนดนัดไม่ปรากฏว่ามีเจ้าพนักงานสาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลกได้เข้าตรวจอาคารตามที่แจ้งไว้เช่นเดียวกับที่เคยแจ้งไว้ในหนังสือตรวจแนะนำฉบับลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้พุทธธรรมเห็นว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งบังคับให้ผู้พุทธธรรมปฏิบัติโดยมิชอบโดยอ้างเหตุความรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๕ (๑) เนื่องจากผู้พุทธธรรมได้รับหนังสือแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขฉบับลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ แล้ว ผู้พุทธธรรมได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขคำแนะนำครบถ้วนจนกระทั่งไม่ปรากฏว่ามีเหตุรำคาญตามกฎหมาย และเพื่อมิให้เกิดเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๑) ในอนาคตตลอดไป ผู้พุทธธรรมได้ดำเนินการจัดการสุขาภิบาลในอาคาร ทำความสะอาดไม่ให้มีมูลนกสะสม หมักหมม เพื่อไม่ให้มีกลิ่นเหม็น เป็นพิษหรือเป็นพาหนะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ แต่หลังจากที่เทศบาลนครพิษณุโลกได้ส่งแบบตรวจแนะนำทั้งสองฉบับแล้ว เจ้าพนักงานสาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลกไม่เคยเข้าทำการตรวจสอบ/ติดตามการดำเนินการ (ซ้ำ) ตามกำหนดวันนัดที่แจ้งไว้อีกเลย จึงไม่ทราบข้อเท็จจริงว่าเหตุรำคาญตามกฎหมายได้รับการจัดการและบำบัดเรียบร้อยแล้ว จนกระทั่งไม่ปรากฏว่ามีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง อันเป็นการหลงผิดในข้อเท็จจริงเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งดังกล่าวให้ผู้พุทธธรรมปฏิบัติ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก่ผู้พุทธธรรม สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. ประชาชนที่อาศัยอยู่ในซอยสี่ฟ้าและใกล้เคียงซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบกว่า ๒๐ คน ได้เข้าร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพิษณุโลกให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการเลี้ยงนกนางแอ่นในอาคารพาณิชย์ เลขที่ ๓๗/๑๔๙ และเลขที่ ๓๗/๑๗๑ ซอยสี่ฟ้า ถนนบรมไตรโลกนาถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นที่ตั้งของร้านทองแม่กิมฮั่ว วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๓ ฝ่ายสุขาภิบาลอนามัยสิ่งแวดล้อม ลงพื้นที่ดำเนินการสอบสวนเหตุรำคาญจากผู้อาศัยข้างเคียง จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยรอบสถานที่เลี้ยงนกแอ่นกินรังของผู้ประกอบการ จำนวน ๗ ราย มีผู้ได้รับความเดือดร้อนจำนวน ๗ ราย ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าการเลี้ยงนกแอ่นกินรังจากอาคารดังกล่าวก่อให้เกิดกลิ่นหรือมลพิษอันรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ น. เจ้าหน้าที่เทศบาลนครพิษณุโลกได้ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ๑๑ (พิษณุโลก) และสำนักงานช่าง เทศบาลนครพิษณุโลก ลงพื้นที่เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ อาคารเลขที่ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ถนนบรมไตรโลกนาถ จากการตรวจสอบพบว่า อาคารดังกล่าวตั้งอยู่ในชุมชน ลักษณะภายนอกอาคารมีการปิดช่องแสงสว่างและช่องลม โดยเจ้าหน้าที่ได้แจ้งต่อผู้แสดงตนว่าเป็นภรรยาเจ้าของอาคารทราบพร้อมกับพวกได้เปิดอาคารให้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบ ๒ รอบ รอบแรกจำนวน ๕ คน และรอบที่สองจำนวน ๔ คน โดยมีให้เจ้าหน้าที่ทำการบันทึกภาพ

และขอไม่ส่ง...

และขอไม่ส่งภาพไม้ตึ๋งที่ติดติดกับเพดานให้โดยอ้างว่าเป็นภูมิปัญญาของตน เมื่อเข้าไปสำรวจภายในอาคารพบว่า มินกอาศัยอยู่จริงและเจ้าของอาคารมีพฤติกรรมบ่งชี้ว่ามีการเลี้ยงนกนางแอ่นกินรัง โดยเปิดช่องบริเวณอาคารให้นักบินเข้าออก และบริเวณชั้น ๔ ของอาคารมีการจำลองบรรยากาศคล้ายถ้ำ ภายในมีความชื้นซึ่งผู้แสดงตนว่าเป็นภรรยาเจ้าของอาคารชี้แจงว่ามาจากการล้างทำความสะอาดพื้น นอกจากนี้ยังพบว่า มินกแอ่นกินรังทำรังบนไม้ตึ๋งที่ติดติดกับเพดานไว้ มินกบินวนเวียนภายในบริเวณอาคารดังกล่าว เปิดเสียงคล้ายบทสวดมนต์ภาษาจีน มีระบบควบคุมการเปิดปิดไฟอัตโนมัติโดยเปิดพัดลมแบบตั้งพื้นระบายอากาศภายในมีการเปิดช่องให้นักบินเข้าออกบริเวณชั้นดาดฟ้า และมีมูลนกกองอยู่ที่พื้นและติดอยู่ที่ผนังจำนวนมาก สภาพโดยทั่วไปมีความสกปรกและมีกลิ่นเหม็น จากการสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมทราบว่าเจ้าของอาคารได้ซื้ออาคารต่อจากผู้ประกอบการคาราโอเกะ สภาพภายในอาคารทั้งสามคูหาทะลุถึงกันหมด และมีจำนวนห้องย่อยที่ค่อนข้างซับซ้อน ในการนี้ เจ้าหน้าที่ได้แจ้งต่อผู้แสดงตนว่าเป็นภรรยาเจ้าของอาคารทราบเกี่ยวกับระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และจะดำเนินการให้คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อไป แต่ผู้แสดงตนว่าเป็นภรรยาเจ้าของอาคารขอให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขดำเนินการจัดส่งมาให้ดูทาง LINE ก่อน เพื่อปรึกษาหารือกันว่าจะลงนามรับคำแนะนำหรือไม่ ซึ่งเจ้าหน้าที่เทศบาลนครพิษณุโลกได้จัดส่งผ่านทาง LINE เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๒.๕๙ น. แต่ไม่ได้ตอบกลับแต่อย่างใด วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ น. เจ้าหน้าที่เทศบาลนครพิษณุโลกได้ลงพื้นที่ ณ บ้านเลขที่ ๘๗/๒๑ ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นที่ตั้งของร้านทองแม่กิมฮัว พบว่าร้านปิดและไม่ยินยอมที่จะพบเจ้าหน้าที่เพื่อรับคำแนะนำจากเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าของอาคารไม่ให้ความร่วมมือในการรับคำแนะนำจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อระงับเหตุรำคาญและเจ้าพนักงานได้ดำเนินการ และติดคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ณ บ้านเลขที่ ๘๗/๒๑ ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ ฝ่ายสุขาภิบาลอนามัยสิ่งแวดล้อมได้ลงพื้นที่เพื่อทำการสัมภาษณ์สอบถามข้อมูลแวดล้อมจากประชาชนที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง เจ้าพนักงานสาธารณสุข เทศบาลนครพิษณุโลก พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่งานเทศกิจ จึงปิดประกาศคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ณ บ้านเลขที่ ๘๗/๒๑ ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก อันเป็นภูมิสำเนาของผูุ้ทธรณ์ ซึ่งมีชื่อเป็นผู้ครอบครองอาคารพาณิชย์เลขที่ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จากการตรวจสอบพื้นที่พบว่า เจ้าของอาคารยังมิได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานแต่อย่างใด ซึ่งจะดำเนินการให้คำแนะนำเป็นครั้งที่ ๒ ต่อไป วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่เทศบาลนครพิษณุโลก พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่เทศกิจได้นำแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขไปส่ง ณ ภูมิสำเนาของผูุ้ทธรณ์โดยนางเพียงใจ ประภาวงศ์ ได้ลงนามรับคำแนะนำไว้ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ได้โทรศัพท์ประสานนางเพียงใจ ประภาวงศ์ เพื่อจะขอลงพื้นที่ตรวจสอบตามคำแนะนำแก้ไขปรับปรุง พบว่า ไม่ประสงค์ที่จะให้เข้าอาคารโดยอ้างว่า เนื่องจากสำนักการช่างเทศบาลนครพิษณุโลก ได้ปิดประกาศห้ามเข้าอาคาร ทำให้ไม่สามารถเข้าไปภายในอาคารเพื่อทำการปรับปรุงได้ วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ฝ่ายสุขาภิบาลอนามัยสิ่งแวดล้อมลงพื้นที่ติดตามสอบสวนเหตุรำคาญจากผู้อยู่อาศัยข้างเคียงสถานที่เลี้ยงนกแอ่นกินรังของผู้ประกอบการ จำนวน ๑๐ ราย มีผู้ได้รับความเดือดร้อนจำนวน ๗ ราย ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การเลี้ยงนกแอ่นกินรังจากอาคารดังกล่าวก่อให้เกิดกลิ่นหรือมลพิษอื่นรบกวนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญจริง เนื่องจากเจ้าของอาคารมิได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงออกคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้เจ้าของอาคาร

ระงับเหตุ...

ระงับเหตุรำคาญภายใน ๑๕ วัน ตามหนังสือที่ พล ๕๒๐๑๐/๒๐๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔ โดยมี รายละเอียดดังนี้ (๑) ดำเนินการจัดการสุขาภิบาลในอาคาร โดยทำความสะอาดอาคารทั้งหมดไม่ให้มี มูลนก กลิ่นเหม็น ซากนก ขนนกหรือแมลงต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดโรค (๒) ยุติการจำลองสถานที่หรือบรรยากาศ เพื่อให้พนักงานแอมมาอยู่อาศัยในอาคาร และปรับปรุงอาคารให้ถูกสุขลักษณะของการใช้เป็นที่อยู่อาศัย (๓) ปิดเสียงลั่นนกและเครื่องทำความชื้น โดยให้ดำเนินการภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง จัดส่งคำสั่ง ทางไปรษณีย์ตอบรับเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๔ อาคารพาณิชย์เลขที่ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ถนนบรมไตรโลกนาถ โดยอาคารทั้ง ๓ คูหา มีผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของ เข้าครอบครองที่ดินเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๖ และมีที่อยู่ ตามฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ บ้านเลขที่ ๘๗/๒๑ ถนนเอกาทศรถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นที่ตั้งของร้านทองแม่กิมฮั่ว วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๑๐.๐๐ น. คณะเจ้าหน้าที่ เทศบาลนครพิษณุโลกได้ลงพื้นที่ติดตามตรวจสอบอาคารพาณิชย์เลขที่ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ตามหนังสือคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญ ซึ่งเจ้าของอาคารได้เปิดให้เข้าตรวจสอบ พบว่า (๑) ลักษณะภายนอก อาคารยังมีการปิดช่องแสงสว่างและช่องลม (๒) ภายในอาคารไม่มีแสงสว่างต้องใช้ไฟฉายในการเข้าสำรวจพื้นที่ มีกลิ่นอับชื้น พบมูลนกบริเวณพื้นและผนังจำนวนมาก มีอ่างบรรจุน้ำซึ่งเจ้าของอาคารแจ้งว่า มีไว้ทำความสะอาด มูลนก ค่อนข้างสกปรก นอกจากนี้ยังพบว่ามี การติดตั้งลำโพงขนาดเล็ก แต่เจ้าของอาคารบอกว่าไม่ได้ ใช้ประโยชน์แล้ว (๓) ชั้นดาดฟ้ายังมีการเปิดช่องเพื่อให้คนบินเข้าออก โดยไม่มีการปรับปรุงแต่อย่างใด

ศูนย์อนามัยที่ ๒ พิษณุโลก กรมอนามัย ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ พบว่า สถานที่ตั้งบริเวณใกล้เคียงของสถานที่ที่พนักงานแอมมาพักอาศัยอยู่ใน อาคารของผู้อุทธรณ์ ทิศเหนือติดกับร้านขายของชำ ทิศใต้ติดกับบ้านเลขที่ ๖๐ ทิศตะวันออกติดกับบ้านไม่มี บุคคลอาศัยอยู่ ทิศตะวันตกติดกับถนนบรมไตรโลกนาถ สภาพแวดล้อมทั่วไปมีลักษณะเป็นอาคารพาณิชย์ ๓ ชั้น จำนวน ๓ คูหา ด้านหน้าปิดด้วยประตูเหล็กม้วนสูงถึงชั้น ๒ และก่อผนังอิฐบล็อกอีก ๑ ชั้นปิดทับ ด้านหน้าตึก หลังประตูเหล็กม้วนมีประตูเหล็กเป็นช่องทางเข้าตึกจำนวน ๑ บาน ขนาดกว้าง ๑.๕ เมตร สูง ๒ เมตร ด้านบนผนังสูงจากพื้นประมาณ ๒ เมตร มีท่อ PVC แบบงอ ขนาดประมาณ ๓ นิ้ว มีกระดาด หนังสือพิมพ์อุดอยู่ตลอดแนวผนัง โดยผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่าเอาไว้ระบายอากาศช่วงที่อากาศร้อน และทำท่อ ติดผนังสำหรับใช้ระบายอากาศ (๓) สภาพแวดล้อมภายในอาคาร ภายในมืดไม่มีแสงสว่างต้องใช้ไฟฉาย ในการตรวจสอบ และผู้อุทธรณ์ไม่อนุญาตให้ทำการบันทึกภาพ หากจะบันทึกภาพ ผู้อุทธรณ์จะบันทึกภาพ และส่งให้ทีมตรวจสอบภายหลัง ในบริเวณชั้นที่ ๑ เดิมเป็นพื้นที่ขายอะไหล่ ภายในมีมูลนกทั้งทั่วบริเวณ ทั้งพื้นและฝาผนัง มีกลิ่นเหม็น มีอ่างน้ำใหญ่ขนาด ๓ x ๒ เมตร บริเวณกลางห้อง และอ่างน้ำเล็ก ๆ ขนาด ๑ x ๐.๕ เมตร โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่าเป็นอ่างสำหรับใส่น้ำเพื่อใช้ทำความสะอาดโดยจะทำความสะอาดสัปดาห์ละครั้ง บริเวณเพดานมีการติดแปลงโดยติดตั้งไม้กันเป็นช่อง ๆ มีตาข่ายพลาสติกติดเพื่อให้คนมาเกาะทำรัง มีรังนก และนกอาศัยอยู่ทั่วบริเวณ มีลำโพงติดไว้เป็นช่วง ๆ ตามแนวไม้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่ได้เปิดเสียงแล้ว ด้านหลัง มีห้องขนาดประมาณ ๒ x ๒.๕ เมตร ใช้เก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ และอุปกรณ์เครื่องเสียงที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว จากการ สอบถามผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่าได้ทำการติดตั้งแนวไม้บนเพดานเพื่อให้คนมาทำรัง ก่ออิฐบล็อกปิดกัน ช่องหน้าต่างของอาคาร และทำการเปิดเสียงเรียกนกตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่หยุดการเปิดเสียงแล้ว บริเวณชั้นลอยกันห้องในส่วนของชั้นลอย จำนวน ๒ ห้อง ภายในห้องน้ำมีการปิดช่องหน้าต่างทั้งหมด ซึ่งในชั้นลอย มีพนักงานแอมมาพักอาศัยจำนวนค่อนข้างมาก โดยเกาะตามผนังไม้ที่สร้างขึ้นมา และมีกลิ่นเหม็นมูลนกมากขึ้น ทั้งทั้งชั้น บริเวณชั้นที่ ๒ และชั้น ๓ มีลักษณะคล้ายกัน ปิดทับไม่มีแสงสว่าง มีมูลนกทั่วบริเวณห้องทั้งชั้น มีห้องโถงกว้าง และมีห้อง ๒ ห้อง สำหรับให้นักทำรัง และมีห้องที่ปิดไม่ได้มีการใช้งานจำนวน ๑ ห้อง มีห้องน้ำ ๒ ห้อง ปิดช่องหน้าต่างในห้องน้ำทั้งหมด ทุกห้องมีอ่างน้ำวางอยู่บริเวณกลางห้องเหมือนกัน และบริเวณชั้น ๒ มีพัดลมที่ตั้งเวลาเปิดปิดอัตโนมัติเพื่อระบายอากาศ บริเวณที่เป็นหน้าต่างก่ออิฐปิดเป็นผนังทึบมีช่องระบาย

อากาศเล็ก ๆ...

อากาศเล็ก ๆ มีการปิดประตูเหลือเพียงช่องเล็ก ๆ ไว้สำหรับให้นักบินเข้า และบริเวณด้านหน้าข้างนอกตึกชั้น ๒ และ ๓ มีสแลนสำหรับกันความร้อน บริเวณชั้นดานฟ้า เป็นห้องขนาด ๔ x ๓ เมตร ปิดประตูเหลือเพียงช่องเล็ก ๆ ไว้สำหรับให้นักบินเข้า มีถึงน้ำขนาดความจุประมาณ ๕๐๐ ลิตรและอ่างน้ำขนาด ๓ x ๑ เมตร ต่อท่อเข้าไปยังชั้นต่าง ๆ ของอาคารเพื่อเติมน้ำในอ่างน้ำและใช้ทำความสะอาด บริเวณด้านนอกห้อง เป็นพื้นที่ว่างและมีสแลนสำหรับกันความร้อนเข้าสู่ตัวอาคาร ตั้งสูงจากพื้น ๑ เมตร เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ เห็นว่า กรณีเสียงดังรบกวน ไม่พบว่ามีเสียงเปิดเสียงเรียกนกแอ่นกินรัง แต่พบว่ามีลำโพงติดตั้งอยู่ จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยข้างเคียงทราบว่า เคยมีการเปิดเสียงเรียกนกแอ่นกินรัง โดยเปิดตลอดเวลา แต่ได้หยุดเปิดเสียงแล้วประมาณปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และพบว่าเสียงนกที่มีอยู่ตามธรรมชาติทำให้ไม่สามารถ ดำเนินการวัดเสียงรบกวนจากเสียงนกแอ่นกินรังแยกกับเสียงที่เกิดจากนกในธรรมชาติได้ จึงไม่สามารถ ดำเนินการวัดเสียงได้ ส่วนการวัดเสียงรบกวนกรณีที่นกแอ่นกินรังรวมตัวกันขณะบินนั้น เนื่องจากบริเวณ ดังกล่าวมีนกท้องถิ่น ได้แก่ นกเอี้ยง นกกระเจี๊ยบ นกกระจอกขนาดเล็กบินไปมา ลักษณะเสียงนกแอ่นกินรัง เป็นลักษณะเสียงดังไม่ต่อเนื่องในช่วงเวลาสั้น ๆ ดังนั้น การวัดเสียงด้วยเครื่องวัดเสียงรบกวน อาจทำให้การใช้ดุลพินิจประกอบการวินิจฉัยเหตุรำคาญคลาดเคลื่อนได้ กรณีกลิ่นรบกวนและการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์โรค หรือเป็นเหตุอันให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ พบว่า เป็นการจัดสถานที่ให้เหมาะสมแก่การอยู่อาศัยของนกแอ่นกินรัง ปิดกั้นช่องทางการระบายอากาศ ปิดกั้นช่องทางของแสงธรรมชาติ เพิ่มความชื้นโดยใช้ถังใส่น้ำ วางในอาคาร กันความร้อนเข้าสู่ตัวอาคารโดยการชิงสแลน ปล่องให้นักบินเข้าและออกได้อย่างอิสระ เมื่อนกแอ่นกินรังมีจำนวนมากขึ้นย่อมเกิดการขับถ่ายภายในอาคารจำนวนมากตามไปด้วย ซึ่งอาคารใน บริเวณดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์ ตั้งอยู่ในบริเวณที่ชุมชน มีทั้งร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น อยู่ใกล้ตลาดสด น่าจะเป็น ที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือเป็นการเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใด หรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อม หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐานที่ได้รับ รวมถึงบรรดา กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การกระทำของผู้อุทธรณ์ที่จัดสภาพ ภายในอาคารเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยของนกแอ่นกินรังก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจนเป็น เหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของผู้ครอบครองอาคารพาณิชย์ ๓ ชั้น เลขที่ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ถนนบรมไตรโลกนารถ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ได้ปรับปรุงและใช้ประโยชน์ ในอาคารดังกล่าว มีการก่อผนังอิฐบล็อกปิดทึบ มีท่อ PVC แบบงอติดตลอดแนวผนังสำหรับใช้ระบายอากาศ ภายในอาคารมืดไม่มีแสงสว่าง มีมูลนกทั่วบริเวณพื้นและติดฝาผนัง มีกลิ่นเหม็น มีอ่างน้ำขนาดใหญ่บริเวณ กลางห้อง และอ่างน้ำเล็ก ๆ สำหรับใส่น้ำเพื่อใช้ทำความสะอาด โดยจะทำความสะอาดสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง บริเวณเพดานมีการดัดแปลงโดยติดตั้งไม้กันเป็นช่อง ๆ และมีตาข่ายพลาสติกเพื่อให้นักเกาะทำรัง มีรังนก และนกแอ่นกินรังอาศัยอยู่ทั่วบริเวณ มีลำโพงติดไว้เป็นช่วง ๆ ตามแนวไม้ ติดตั้งแนวไม้บนเพดานเพื่อให้ นกเกาะทำรัง ก่ออิฐบล็อกปิดกั้นช่องหน้าต่างของอาคาร บริเวณชั้นลอยสร้างผนังไม้เพื่อให้นักเกาะและ มีกลิ่นเหม็นจากมูลนก บริเวณชั้น ๒ และชั้น ๓ ปิดทึบไม่มีแสงสว่างมีมูลนกทั่วบริเวณ มีพัดลมที่ตั้งเวลาเปิดปิด อัตโนมัติเพื่อระบายอากาศ บริเวณหน้าต่างมีการก่ออิฐปิดเป็นผนังทึบมีช่องเล็กๆ ให้นักบินเข้าออก ด้านหน้าบริเวณนอกตึกชั้น ๒ และชั้น ๓ กันแผ่นสแลนสำหรับกันความร้อน ชั้นดาดฟ้าบริเวณด้านนอกห้อง เป็นพื้นที่ว่างและมีสแลนสำหรับกันความร้อนเข้าสู่ตัวอาคาร จากการสอบถามประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียง

จำนวน...

จำนวน ๘ ราย พบว่า ทั้งหมดได้รับผลกระทบจากกลิ่นเหม็นมูลนกแอ่นกินรังและผลกระทบจากเสียงดัง ทั้งเวลากลางวันและกลางคืนทำให้นอนไม่หลับและมีฝุ่นละอองจากมูลนกถ่ายใส่ผ้าที่ตากไว้ ลำโพงที่ติดตั้งอยู่ เคยเปิดเสียงเรียกนกตลอดเวลา แต่หยุดเปิดเสียงเมื่อประมาณปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๓ นอกจากนี้ ผู้พุทธธรณ์ ยังจัดสภาพสถานที่ให้เหมาะสมแก่การอยู่อาศัยของนกแอ่นกินรัง โดยปิดกั้นช่องทางระบายอากาศ ปิดกั้น ช่องทางของแสงธรรมชาติ เพิ่มความชื้นให้กับอาคาร และเปิดเสียงล่อนกเข้ามาอยู่อาศัยภายในอาคาร ทำให้อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้พักอาศัยใกล้เคียงในเรื่องการเป็น แหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค กลิ่นเหม็น เสียงดัง หรือเหตุรำคาญอื่นใดอันกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนจริง

พิจารณาดูแล้วเห็นว่า การที่ผู้พุทธธรณ์จัดสภาพแวดล้อมและใช้อาคารพาณิชย์เป็นที่อยู่อาศัย ของนกแอ่นกินรัง ทำให้มีนกเข้ามาทำรังในอาคารเป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้เกิดเสียงดังรบกวน กลิ่นเหม็น จากมูลนกและทำให้ภายในอาคารเป็นแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคที่จะเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงได้ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้ว่า “ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือ ผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ... (๓) อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงาน หรือสถานที่ประกอบการใด ไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสาร เป็นพิษ หรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็น หรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุ ให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพ...” ดังนั้น จึงถือได้ว่าการจัดสภาพภายในอาคารเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยของนกแอ่นกินรังจนก่อให้เกิด ความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียงเป็นเหตุรำคาญจริง

ประเด็นที่สอง คำสั่งนายกเทศมนตรีนครพิชญโลก เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ พลล ๔๒๐๑๐/๒๐๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

จากข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายบุญทรง แพนธานี ดำรงตำแหน่ง นายกเทศมนตรีนครพิชญโลก เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจพิจารณาออกคำสั่งตามมาตรา ๒๘ ได้ และเห็นว่า การที่ผู้พุทธธรณ์นำอาคารพาณิชย์มาปรับปรุงสภาพภายในอาคารและใช้ประโยชน์โดยทำช่องระบายอากาศ จัดให้มีช่องทางเข้าออกของนกแอ่นกินรัง ภายในอาคารมีการปรับสภาวะความชื้น ควบคุมแสงสว่าง ติดตั้ง ลำโพงภายในอาคารและเปิดเสียงเรียกนก ภายในอาคารมีอุปกรณ์ควบคุมอัตโนมัติ จึงถือได้ว่า ผู้พุทธธรณ์ จัดสภาพแวดล้อมภายในอาคารให้มีสภาวะที่เหมาะสมกับการอยู่อาศัยของนกแอ่นกินรังโดยมีนกเข้ามาอาศัย ในอาคารเป็นจำนวนมาก เป็นเหตุให้เกิดเสียงดังและกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณข้างเคียง ประกอบกับอาคารดังกล่าวเป็นอาคารพาณิชย์ ตั้งอยู่ในชุมชนที่มีทั้งร้านอาหารและเครื่องดื่ม มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น จึงถือได้ว่าการกระทำของผู้พุทธธรณ์เป็นเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งนี้ ก่อนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกคำสั่งได้ออกคำแนะนำเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ผู้พุทธธรณ์ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแล้ว แต่ผู้พุทธธรณ์ไม่ปฏิบัติตาม กรณีนี้ ถือได้ว่าผู้กระทำความผิดมีโอกาที่จะได้ทราบ ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองพ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อีกทั้งในคำสั่งทางปกครอง ได้แสดงถึงเหตุผลที่ออกคำสั่ง ประกอบด้วย ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา

ข้อสนับสนุน...

ข้อเสนอแนะสนุนการใช้ดุลพินิจ และได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติตาม
มาตรา ๓๗ และ ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แล้ว
ตั้งนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ พล ๔๒๐๑๐/๒๐๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔
จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์คำสั่งนายกเทศมนตรีนครพิษณุโลก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ พล ๔๒๐๑๐/๒๐๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔

๐๔ มี.ค.

(นายดนัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

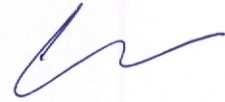
กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

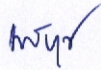
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

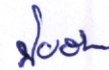
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

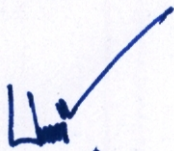
(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

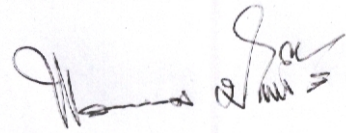
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

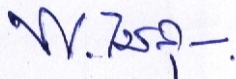
(นางปิยธิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

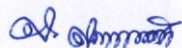
(นายพลธรรม ปันตะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไ้มสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายศุมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ